

Obsah

Mládí rovná se budoucnost a radost ...	13
Kde to jsme, jistěže stále na zemi ...	15
Ničemu nerozumí, a tak se vysmívá ...	17
Básnění se musí obětovat naprosto všechno ...	19
Podle Fišera je ostentativní nezájem přírody ...	21
Jak osamělé jsou dějiny, dějiny národa ...	23
Naděje spočívá v nevyhnutelné vzpouře ...	25
Lidé jsou vesměs dobří, a to je nevkusné ...	27
Proč je to krásné a neodbytné a bez otazníků ...	29
Lidé jsou strašní, zápasí o život, i když spí ...	31

Generace otců – to zní zatraceně hrdě ...	33
Říká se, že bohové závidějí lidem ...	35
K dětství patří neodbytné fantazie o smrti ...	37
Pohasla světla, ruch i obchod ...	39
Je to jedno, svět se už cele oddal životu ...	41
Tak promluvme si prosím konečně vážně ...	45
Nemiluje nikoho a nikým není milován ...	47
<i>Otec nás naučil, že být spokojný znamená ...</i>	49
Vypadá to tak nevinně s těmi kornouty ...	53

